

SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

ST-03 ROBOTY IZOLACYJNE

Oznaczenie kodu według Wspólnego Słownika Zamówień (CPV)

45320000-6 ROBOTY IZOLACYJNE

I. WSTĘP

I.1. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót izolacyjnych związanych z realizacją zadania pn.: Przebudowa i termomodernizacja budynku oświaty w Bystrzycy Dolnej nr 55, działki nr 169/5, 169/6, 169/7, 320/4 dr Obręb 4 Bystrzyca Dolna.

I.2. Zakres stosowania ST

Specyfikacja Techniczna jest dokumentem pomocniczym w postępowaniu przetargowym oraz przy zleceniu, realizacji i odbiorze robót wymienionych w punkcie 3.

I.3. Zakres robót objętych ST

Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji Technicznej dotyczą zasad prowadzenia i odbioru robót izolacyjnych w zakresie wykonania izolacji przeciwwilgociowej ław, ścian i cokołów fundamentowych, podłoży betonowych, posadzek i elementów zagłębionych poniżej terenu mających kontakt z podłożem gruntowym.

W robotach izolacyjnych przewiduje się:

- zabicie od zewnątrz starych powłok izolacyjnych, tynku lub innych warstw wykończeniowych w celu odsłonięcia struktury ściany fundamentowej z oczyszczeniem spoin,
- mechaniczne oczyszczenie ściany szczotkami stalowymi lub innym materiałem ściernym wraz z odkurzeniem pyłów i luźnych substancji wiążących odsłoniętych powierzchni ścian,
- zmycie oczyszczonej powierzchni czystą wodą pod ciśnieniem,
- naturalne osuszenie powierzchni ściany,
- gruntowanie pow. ścian fundamentowych preparatem wzmacniającym i wyrównującym chłonność podłoża, w miejscach porażonych przez czynniki biologiczne preparatem dezynfekującym podłoże np.: StoPrim Fungal oraz środkiem typu ESCO-FLUAT Schomburg neutralizujący szkodliwe sole budowlane w miejscach widocznej destrukcji spowodowanej przez wysolenia
- wykonanie tynku wyrównującego cementowo-wapiennego na powierzchni ścian fundamentowych,
- wykonanie pionowej izolacji przeciwwilgociowej na powierzchni tynku wyrównującego ścian fundamentowych, na powierzchni ław fundamentowych oraz na powierzchni fasety betonowej z użyciem dyspersyjnej masy asfaltowo-kauczukowej – 3 x dysperbit lub masy uszczelniającej polimerowo-bitumicznej Superflex 10 nanoszonej w ilości ok. 4,7 kg/m² w technologii Deitermann na uprzednio zagruntowanym podłożu roztworem Eurolan 3K,
- wykonanie poziomej izolacji przeciwwilgociowej istniejących zewnętrznych i wewnętrznych ścian budynku metodą iniekcji grawitacyjnej w technologii Eurokalmatron na wysokości ok. +0,05 do 0,10 m powyżej projektowanej nawierzchni,
- wykonanie powłoki izolacyjnej na powierzchni trapezowej fasety betonowej, uszczelniającej połączenie ściany i ławy fundamentowej z użyciem dyspersyjnej masy asfaltowo-kauczukowej – 3 x dysperbit,
- wykonanie izolacji termicznej ścian fundamentowych ze styropianu fundamentowego typu AQUA gr. 15 cm poprzez klejenie płyt styropianowych do podłoża metodą obwodowo-plackową; zabrania się stosowania łączników mechanicznych,
- zabezpieczenie izolacji termicznej ścian fundamentowych folią kubełkową,
- zabezpieczenie folii kubełkowej obróbką blacharską z blachy tytanowo-cynkowej gr. 0,6 mm
- wykonanie przeciwwilgociowej izolacji powłokowej powierzchni projektowanych ław i ścian fundamentowych oraz elementów zagospodarowania terenu typu schody wyrównawcze, pochylnie dla osób niepełnosprawnych narażonych na bezpośredni kontakt z gruntem w formie powłok z dwóch warstw dyspersyjnej masy asfaltowo-kauczukowej stosowanej na zimno typu dysperbit lub równoważnych,
- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej górnej powierzchni ław fundamentowych – 1 x papa asfaltowa termozgrzewalna podkładowa modyfikowana SBS gr. 0,5 cm na podłożu uprzednio zagruntowanym roztworem asfaltowo-kauczukowym, np.: dysperbit lub równoważnym,
- przeciwwilgociowa izolacja podposadzkowa z dwóch warstw mikrozaprawy uszczelniającej np.: Superflex DI lub innych równoważnych mineralnych środków chemii budowlanej posiadających atest do stosowania wewnątrz pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, ułożona na uprzednio zagruntowanym podłożu betonowym środkiem gruntującym dedykowanym dla wybranego systemu izolacji,
- wykonanie izolacji poziomej przeciwwilgociowej drewnianych elementów budowlanych typu podwaliny, murłaty wykonanej z 1 warstwy papy asfaltowej termozgrzewalnej podkładowej modyfikowanej SBS układanej na sucho,
- wykonanie warstw poślizgowych z folii budowlanej czarnej gr. 0,2 mm ułożonych w posadzce zgodnie z uwarstwieniem określonym w dokumentacji projektowej,
- izolacja przeciwwilgociowa powierzchni ścian w strefie instalacji pisuarów i natrysków elastyczną masą izolacyjną np.: Superflex 10 lub równoważną w technice szpachlowania,
- izolacja przeciwwilgociowa z folii budowlanej czarnej układanej na sucho z zakładem 0,3 m na uformowanym i zagęszczonym podłożu gruntowym pod zewnętrzne schody wyrównawcze,

- przeciwwilgociowa izolacja pozioma powierzchni betonowej zewnętrznych schodów wyrównawczych i spoczników wejściowych z mikrozaprawy uszczelniającej np.: Superflex DI lub innych równoważnych mineralnych środków chemii budowlanej ułożona na uprzednio zagruntowanym podłożu betonowym środkiem gruntującym dedykowanym dla wybranego systemu izolacji,
- izolacja na styku ścian i powierzchni poziomych narażonych na działanie wody – wilgoci, (schody zewnętrzne, spoczniki i posadzki w węzłach higieniczno-sanitarnych), wykonana systemowymi taśmami izolacyjnymi, uszczelniającymi, np.: Superflex lub równoważnymi,
- wykonanie paraizolacji przegród budowlanych – ścianek realizowanych w technologii suchej zabudowy z wypełnieniem wełną mineralną z użyciem folii paroizolacyjnej połączonej szczelnie taśmami paroizolacyjnymi na zakład min. 0,2 m.

I.4. Określenia podstawowe

Określenia podane w niniejszej ST są zgodne z odpowiednimi normami oraz określeniami podanymi w ST „Wymagania ogólne”.

I.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania, zgodność z Dokumentacją Projektową, ST i poleceniami Inspektora Nadzoru. Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST-00 - „Wymagania ogólne.”

2. MATERIAŁY

2.1 Ogólne wymagania dotyczące materiałów

- Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w części – ST-00 „Wymagania ogólne”.
- Wszelkie materiały do wykonywania izolacji powinny być zgodne z wymaganiami określonymi w ustawie O wyrobach budowlanych oraz odpowiadać wymaganiom zawartym w normach państwowych lub świadectwach ITB dopuszczających dany materiał do powszechnego stosowania w budownictwie.
- Do papowych izolacji należy stosować papy o wkładach nie podlegających rozkładowi biologicznemu, do których zalicza się papy na tkaninie z włókien szklanych i na welonie szklanym oraz papy na włóknie.
- Lepiki i kleje nie powinny działać destrukcyjnie na łączone materiały i powinny wykazywać dostateczną odporność w środowisku, w którym zostają użyte oraz należytą przyczepność do sklejanym materiałów, określoną wg metod badań podanych w normach państwowych i świadectwach ITB.
- Materiały izolacyjne powinny być pakowane, przechowywane i transportowane w sposób wskazany w instrukcji producenta.

2.2 Szczegółowe wymagania dotyczące materiałów

Podstawowe materiały:

1. Dyspersyjna masa asfaltowo-kauczukowa np.: dysperbit przeznaczona jest do:
 - renowacji i konserwacji pokryć dachowych,
 - wykonywania bezspoinowych pokryć dachowych zbrojonych tkaninami technicznymi,
 - gruntowania podłoża mineralnych pod właściwą izolację po rozcieńczeniu z wodą 1:1 (woda : dysperbit),
 - wykonywania lekkich powłok izolacji przeciwwilgociowej w stanie nierozcieńczonym**Właściwości :**
 - posiada bardzo dobrą przyczepność do podłoża mineralnych
 - może być stosowany na suche i wilgotne powierzchnie
 - jest łatwy i szybki w stosowaniu (gotowy do użycia)
 - ma właściwości tiksotropowe (ma postać kremu, nie spływa z powierzchni)
 - jest bezrozpuszczalnikowy, obojętny dla styropianu,
 - wodochronny
 - odporny na działanie czynników atmosferycznych,
 - czas schnięcia ok. 5h, temp. podłoża i otoczenia podczas stosowania: od +5 °C do +30 °C,
 - odporność na deszcz 6h/po 6 h
2. Masa uszczelniająca Superflex 10 firmy Deitermann - wysokoelastyczna, dwuskładnikowa masa uszczelniająca, niezawierająca rozpuszczalników, przeznaczona do trwałego i niezawodnego uszczelniania budowli. Masa Superflex 10 przenosi rysy, jest przyczepna, odporna na starzenie się, wodę i wszystkie normalnie występujące w gruncie substancje agresywne, aż do stopnia "mocno agresywne" wg normy DIN 4030. Masa uszczelniająca posiada następujące zalety:
 - spełnia wymagania DIN 18 195, stan na 08-2000
 - nadaje się na wszystkie podłoża mineralne
 - można ją stosować na podłoża suche i lekko wilgotne
 - wysokoelastyczna, rozciągliwa i pokrywająca rysy

- nie wymaga warstwy tynku na murze
 - nadaje się na powierzchnie pionowe i poziome
 - umożliwia przyklejanie płyt styropianowych do izolowanego podłoża,
 - dzięki reakcji chemicznej po krótkim czasie jest odporna na deszcz.
3. Roztwór gruntujący Eurolan 3K Deitermann, rozcieńczony wodą w stosunki 1:10 - 60% emulsja bitumiczna niezawierająca rozpuszczalnika, przeznaczona na podłoża suche i wilgotne; jest ona odporna na wiele rodzajów kwasów i ługów. Emulsja bardzo dobrze znosi wymieszanie z cementem i wapnem, w związku z powyższym można dodawać ją do normalnej zaprawy cementowej i cementowo-wapiennej. Ponieważ EUROLAN 3 K działa jako plastyfikator, uzyskuje się bardzo dobry wskaźnik wodno-cementowy, a zatem i dobrą urabialność zapraw. Po wyschnięciu EUROLAN 3 K daje czarną, błyszczącą powierzchnię. Szczególne własności emulsji:
 - brak rozpuszczalnika
 - duża zawartość bitumu
 - odporność na wiele kwasów i zasad
 - wysoka temperatura pieknienia
 4. Masa Superflex D1 - elastyczna, jednoskładnikowa mikrozaprawa uszczelniająca- szlam, wykonana na bazie cementu, kruszywa oraz specjalnych dodatków i modyfikatorów. Masa elastyczna, szybka i łatwa w obróbce, mostkująca rysy o szerokości 0,75 mm, przeznaczona do stosowania wewnątrz i na zewnątrz, odporna na czynniki atmosferyczne (mróz, przejęcia przez zero oraz starzenie się). Przeznaczona do wykonywania poziomych i pionowych hydroizolacji zagłębionych w gruncie części budynków i budowli takich jak: ławy fundamentowe, ściany fundamentowe, płyty fundamentowe; do uszczelnienia stref cokołowych budynków, do wykonywania wtórnych izolacji budynków i budowli (ściany, posadzki), także typu wannowego, do uszczelnień zespolonych (podpłytkowych) balkonów i tarasów, do uszczelnień pomieszczeń wilgotnych i mokrych (natryski, łazienki, itp.), także w systemach ogrzewania podłogowego
 5. Płyty ze styropianu fundamentowego EPS100-038 gr. 15 cm. Płyty ze styropianu fundamentowego powinny charakteryzować się niską nasiąkliwością < 3% oraz parametrami umożliwiającymi stosowanie w środowisku narażonym na kontakt z gruntem i wodą. Styropian powinien odpowiadać wymaganiom:
 - a) PN-EN 13163:2009 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie – Specyfikacja.
 - b) 2. PN-EN 13164:2010 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby z polistyrenu ekstrudowanego (XPS) produkowane fabrycznie – Specyfikacja.
 - c) 3. PN-B-20132:2005 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie – Zastosowania.
 6. Folia budowlana czarna PE gr. 0,2 mm, wodochronność: 1,0% ,Wytrzymałość na rozerwanie wzdłuż: 80 N/mm, w poprzek: 60 N/mm, zakres temperatur stosowania: -40°C do +80°C, szerokość standardowa: 4m, 5m,6m, długość standardowa: 20mb, 25mb, 33mb
 7. Papa asfaltowa termozgrzewalna podkładowa modyfikowana SBS na osnowie z włókniny poliestrowej, o gramaturze 250 g/m², grubości 4,7±0,2 mm, siła zrywająca 1000/800 [N/5cm], odporność na temp. w ciągu 2 godzin 100°C, giętkość -25/30,
 8. Papa asfaltowa podkładowa na welonie szklanym P/64/1200 - przeznaczona jest do stosowania w zabezpieczeniach wodochronnych (izolacje poziome ław fundamentowych, posadzek i ścian piwnic, pomieszczeń okresowo zraszanych wodą - łazienki, pralnie). Papa przeznaczona jest do wykonywania izolacji wodoszczelnych pokryć dachowych na sztywnym podłożu. Papy nie należy załamywać i wyginać. Papę można stosować jedynie w układach wielowarstwowych w połączeniu z innymi rodzajami pap (na innego rodzaju wkładkach nośnych),
 9. Preparat dezynfekujący podłoże np.: StoPrim Fungal,
 10. Środek typu ESCO-FLUAT Schomburg neutralizujący szkodliwe sole budowlane,
 11. Preparat wzmacniający podłoże, np.: StoPrim Grundex,
 12. Zaprawa cementowa-wapienna,
 13. Koncentrat do iniekcji grawitacyjnej Eurokalmatron formuła B,
 14. Roztwór asfaltowy do gruntowania - wymagania wg PN-B-24620:1998,
 15. Kit asfaltowy uszczelniający KF - wymagania wg normy PN-75/B-30175,
 16. Kit epoksydowy bezrozpuszczalnikowy - wymagania wg normy BN-70/6112-24

3. SPRZĘT

3.1 Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 3.

Rodzaj i ilość sprzętu przewidzianego do zastosowania przy realizacji robót budowlanych pozostawia się do wyboru Wykonawcy, który zobowiązany jest do uzgodnienia go z Inspektorem Nadzoru. Jakikolwiek narzędzia, sprzęt, maszyny i urządzenia, które nie gwarantują zachowania wymagań jakościowych robót oraz wymagań przepisów bhp i p.poż., zostaną przez Inspektora Nadzoru zdyskwalifikowane i niedopuszczone do zastosowania. Wykonawca, bez zgody Inspektora na dopuszczenie sprzętu do wykonywania robót budowlanych, nie może go używać, chyba że na własne ryzyko i odpowiedzialność. Roboty będą wykonywane przy użyciu sprzętu adekwatnego do zakresu robót.

4. TRANSPORT

4.1 Ogólne wymagania dotyczące stosowania środków transportu podano w ST -00 „Wymagania ogólne”.

4.2 Transport materiałów

Materiały niezbędne do wykonania robót dowieźć na teren budowy samochodem dostawczym. Podczas transportu materiał przewozić w oryginalnych opakowaniach w sposób określony przez producenta, w sposób który nie wpłynie niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przewożonych materiałów. Liczba środków transportu będzie zapewniać prowadzenie robót zgodnie z ich technologią oraz zasadą ciągłości frontu robót. Wykonawca stosować się będzie do ustawowych ograniczeń obciążenia na oś przy transporcie materiałów/sprzętu na i z terenu budowy. Rozładunek materiałów należy prowadzić w sposób ostrożny przy użyciu środków i sprzętu zapewniających niezmiennie właściwości materiału, gwarantujące właściwą jakość robót. Do rozładunku można używać wózków widłowych, przenośników taśmowych, żurawi samochodowych lub rozładunek prowadzić ręcznie przy zachowaniu niezbędnych środków bezpieczeństwa zgodnie z warunkami bhp. Transport wewnętrzny poziomy ręczny za pomocą wózków transportowych, taczek. Wykonawca we własnym zakresie znajdzie miejsce wywozu gruzu, a wszystkie koszty związane z jego wywozem i składowaniem uwzględni w cenie jednostkowej.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Przygotowanie podłoża

Przed przystąpieniem do wykonania izolacji przeciwwilgociowej ścian fundamentowych należy zbić w całość istniejący tynk zewnętrzny w celu odstonięcia struktury ściany fundamentowej z oczyszczeniem spoin. Następnie za pomocą szczotek stalowych lub innych ręcznych narzędzi ściernych dokładnie oczyścić powierzchnie ścian i spoin w celu usunięcia starych powłok izolacyjnych, warstw tynku, pyłu i luźnych substancji wiążących. Po oczyszczeniu podłoże powinno być nośne, wolne od poprzednio nałożonych powłok ochronnych, tynkarskich, izolacyjnych i innych. Wszystkie luźne części powinny być skute. Powierzchnia ściany powinna mieć otwarty system kapilarny. Należy rozkuć widoczne pęknięcia i zarysowania. Jeżeli występują w nich widoczne pręty zbrojeniowe, należy je oczyścić. Następnie za pomocą myjki ciśnieniowej całą powierzchnię starannie umyć wodą pod ciśnieniem, w tym rozkute otwory i pęknięcia. Powierzchnię pozostawić do wyschnięcia. W przypadku występowania na powierzchni ścian fundamentowych substancji organicznych w postaci mchu, pleśni, grzybów itp. powierzchnie takie należy dodatkowo zabezpieczyć preparatem grzybobójczym zgodnie z instrukcją stosowania dostarczaną przez producenta preparatu. Powierzchnie zasolone zagruntować środkiem neutralizującym szkodliwe sole budowlane typu np.: ESCO-FLUAT Schomburg. Następnie całą powierzchnię ściany fundamentowej zagruntować preparatem wzmacniającym i tworzącym warstwę szczepną pod wyrównujący tynk cementowo-wapienny.

Przygotowane podłoże powinno być:

1. Czyste, suche, bądź matowo-wilgotne, gładkie, oczyszczone z tłuszczu, powłok malarskich, nacieków itp.
2. Podłoże pod izolację powinno być trwałe, nieodkształcalne i powinno przenosić wszystkie działające nań obciążenia.
3. Powierzchnia podkładu pod izolację przyklejane lub izolację powłokową z materiałów bitumicznych powinna być równa (bez wgłębień, wypukłości oraz pęknięć), czysta, odtłuszczona i odpylona.
4. Naroża powierzchni izolowanych powinny być zaokrąglone promieniem nie mniejszym niż 5 cm lub sfazowane pod kątem 45° na szerokości i wysokości co najmniej 5 cm od krawędzi.
5. Przed wykonaniem izolacji właściwej podłoże należy odpowiednio zagruntować.

5.2 Tynk podkładowy

Na przygotowaną powierzchnię ścian fundamentowych, do poziomu przepony poziomej, wykonać wyrównujący tynk podkładowy cementowo-wapienny kat. II, który stanowić będzie bezpośrednie podłoże dla warstwy izolacji przeciwwilgociowej i izolacji termicznej.

5.3 Gruntowanie podkładu

1. Podkład betonowy lub z zaprawy mineralnej pod izolację powłokową lub izolację z pap asfaltowych ewentualnie innych materiałów przyklejanych do podkładu lepikiem asfaltowym powinien być zagruntowany roztworem asfaltowym lub emulsją asfaltową.
2. Przy gruntowaniu podkład powinien być suchy, a jego wilgotność nie powinna przekraczać 4%.
3. Powłoki gruntujące nanosić zgodnie z instrukcją producenta. Jeżeli nie zostało to szczegółowo określone, powłokę gruntującą nanieść w dwóch warstwach, z tym że druga warstwa może być naniesiona dopiero po całkowitym wyschnięciu pierwszej.
4. Temperatura otoczenia w czasie gruntowania podkładu powinna być nie niższa niż 5°C. W przypadkach technicznie uzasadnionych (np. gdy nie ma naporu wody) dopuszcza się gruntowanie podłoża roztworami asfaltowymi przy temperaturze poniżej 5°C, jednak nie niższej niż 0°C, jeżeli temperatura w ciągu doby nie była niższa niż 0°C.

5.4 Izolacja przeciwwilgociowa pozioma w technologii Eurokalmatron lub równoważnej

Izolację poziomą wykonuje się metodą iniekcji grawitacyjnej wierząc otwory fi 14 mm – fi 18 mm w odległości co 15 cm do 18 cm od siebie na głębokość 0,7 grubości muru pod kątem 45°. Standardowe (1 : 1 stosunek objęto-

ściowy wody do Eurokalmatronu B) zużycie przy metodzie iniekcji to około 1,2 kg/dm³. Jednak w zależności od stopnia nawilgocenia ścian, lokalnego cienienia hydrostatycznego wody, rodzaju związków chemicznych występujących w podłożu, stosunek wody do zaprawy może się zmieniać. Ocena tego stanu wymaga doświadczenia w stosowaniu przedmiotowej technologii. Dlatego aplikację materiałów Eurokalmatron należy powierzyć certyfikowanemu wykonawcy lub realizować ją pod jego bezpośrednim nadzorem technicznym.

5.5 Izolacje powłokowe bez wkładek

1. Izolacje powłokowe z mas asfaltowych lub mas asfaltowych modyfikowanych bez wkładek wzmacniających mogą być stosowane tylko do przeciwwilgociowej ochrony zewnętrznej fundamentów, ścian itp. Liczba nakładanych warstw mas asfaltowych lub asfaltowych modyfikowanych powinna być zgodna z wymaganiami dokumentacji technicznej, lecz nie mniejsza niż dwie, a łącznie grubość tych warstw nie mniejsza niż 2 mm. W przypadku stosowania asfaltów lub lepików asfaltowych na gorąco powinny być one podgrzewane do temperatury 160—180°C. Temperatura lepiku asfaltowego podczas jego rozprowadzania na podkładzie nie powinna być niższa niż 140°C.
2. Izolacje powłokowe z żywic syntetycznych bez wkładek wzmacniających z włókien szklanych mogą być stosowane jako samodzielne izolacje przeciwwilgociowe na powierzchniach do 20 m². Grubość izolacji powłokowych z żywic syntetycznych nie może być mniejsza niż 0,6 mm.

5.6 Izolacja powłokowa z masy asfaltowo-kauczukowej typu dysperbit

Dysperbit, to wodna dyspersja asfaltów i kauczuków syntetycznych w postaci gęstopłynnej masy, sprzedawana jest w postaci masy gotowej po wymieszaniu do natychmiastowego stosowania. Nie wymaga podgrzewania – służy do stosowania na zimno. Masę nakłada się ręcznie za pomocą pędzla lub pacy warstwami o grubości 1 mm w jednej warstwie. W newralgicznych punktach np.: w narożnikach ścian, na połączeniu ścian z fundamentami, możemy wzmocnić izolację nakładając „na świeżą” warstwę DYSPERBITU pasy z welonu szklanego lub siatki, które pokrywamy kolejną warstwą masy.

Jego najpopularniejsze zastosowania to:

- renowacja i konserwacja asfaltowych pokryć dachowych,
- bezspoinowe pokrycia dachowe na podkładzie z jednej warstwy papy,
- bezspoinowe powłoki dachowe – laminaty, z zastosowaniem wkładek wzmacniających,
- pionowe i poziome izolacje przeciwwilgociowe fundamentów, ścian i innych części budynku,
- izolacje łazienek, pralni itp.
- gruntowanie podłoża po rozcieńczeniu wodą w stosunku 1:1.

DYSPERBIT po zwulkanizowaniu tworzy na ścianie jednorodną, elastyczną powłokę o gumopodobnych właściwościach, odporną na długotrwałe działanie wody. Charakteryzuje się ona bardzo dobrą przyczepnością do wszelkich podłoży budowlanych w tym: ceramiki, gazobetonu, tynków, jak również do metalu oraz elastycznością w szerokim zakresie temperatur od -300C do + 1000C.

DYSPERBIT w odróżnieniu od zwykłych mas asfaltowych jest wyrobem ekologicznym, nie zawierającym lotnych, łatwopalnych rozpuszczalników organicznych, dzięki czemu jest praktycznie bezwonny, jak również, co jest szczególnie istotne, nie powoduje destrukcji styropianu, który często stanowi izolację termiczną podłóg w uszczelnianych pomieszczeniach. Przy jego układaniu nie ma też zagrożenia pożarowego, bo przy jego produkcji nie stosuje się lotnych rozpuszczalników.

5.7 Przeciwwilgociowe izolacje papowe

1. Izolacja przeciwwilgociowa powinna być wykonywana na podłożu odpowiadającym wymaganiom p. 5.1., zagruntowanym zgodnie z p. 5.2.
2. Rodzaj papy oraz liczbę warstw izolacji przeciwwilgociowej powinien określać projekt. Jeżeli w projekcie nie zamieszczono tych informacji, wówczas do ochrony przeciwwilgociowej podziemnych części obiektów budowlanych przed wilgocią z gruntu należy zastosować:
 - a) dwie warstwy papy asfaltowej na tekturze, przyklejone do podłoża i sklejone między sobą lepikiem w sposób ciągły na całej powierzchni,
 - b) lub jedną warstwę papy asfaltowej termozgrzewalnej podkładowej modyfikowanej SBS na osnowie poliestrowej przyklejonej lepikiem na gorąco ewentualnie masami asfaltowymi na zimno do zagruntowanego podłoża ,np.: masą asfaltowo-kauczukową dysperbit.
3. Mieszanie materiałów asfaltowych jest nie dopuszczalne.
4. Grubość warstwy lepiku między podkładem i pierwszą warstwą izolacji oraz między poszczególnymi warstwami izolacji powinna wynosić 1,0 do 1,5 mm.
5. Lepik asfaltowy lub masa asfaltowa na zimno powinny być rozprowadzane równomiernie na powierzchni podkładu i każdej naklejanej warstwie izolacyjnej. Grubość warstwy lepiku powinna wynosić 1,0 - 1,5 mm. Nie może być miejsc nie pokrytych lepikiem. Ostatnia warstwa papy powinna być pokryta w sposób równomierny ciągłą warstwą lepiku o grubości 2 mm.
6. Szerokość zakładów papy zarówno podłużnych jak i poprzecznych w każdej warstwie powinna być nie mniejsza niż 15 cm. Zakłady arkuszy kolejnych warstw papy powinny być przesunięte względem siebie.

7. Każda z przyklejanych warstw papy powinna być szczelna i ciągła na całym obwodzie. W narożach izolacja powinna być wzmocniona dodatkowym pasem papy na tkaninie technicznej szerokości ok. 30 cm.

5.8 Izolacja powłokowa z masy uszczelniającej Superflex 10 firmy Deitermann

W przypadku występowania wysokiego poziomu wód gruntowych, wywołującego parcie hydrostatyczne na ściany budowli należy stosować izolację przeciwwodną, np.: w technologii Deitermann. Izolowaną powierzchnię należy zagruntować stosując środek gruntujący Eurolan 3K rozcieńczony wodą w stosunku 1:10 a następnie masę uszczelniającą Superflex 10. Masę uszczelniającą nakładamy gładką stalową pacą do wygładzania o minimalnej grubości przeschniętej warstwy równej 4 mm (zużycie w przypadku występowania parcia hydrostatycznego wody na izolowaną powierzchnię wynosi min. 4,5 l/m²).

5.9 Izolacja termiczna podłóg na gruncie

Konstrukcje podłóg układanych na gruncie powinny zapewniać wymaganą izolacyjność cieplną oraz wymagania normy PN-EN ISO 6946:2004 Komponenty budowlane i elementy budynku Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła Metoda obliczania.

W celu spełnienia wymagań normy przewidziano zastosowanie izolacji termicznej ze styropianu EPS 100 o grubości określonej w dokumentacji projektowej.

Sposób wykonania izolacji termicznej podłogi na gruncie powinien uwzględniać następujące warunki:

- nierówności podłoża pod warstwą izolacji nie powinna przekraczać 5 mm, w przeciwnym razie należy podłoże wyrównać przed wykonaniem warstw izolacyjnych i podłogowych,
- płyty należy układać w sposób zapewniający ściśle przyleganie krawędzi płyt do siebie,
- płyty styropianowe układać mijankowo z przesunięciem o połowę długości. Płyty układać w dwóch warstwach. Płyty styropianowe warstwy górnej układać w sposób zapewniający przykrycie styków płyt warstwy dolnej. Takie ułożenie zapewnia eliminację mostków termicznych,
- przy ścianach i innych pionowych elementach konstrukcyjnych (słupy, filary), należy ułożyć pionowo tzw. pasy brzegowe o grubości min. 10 mm i wysokości zapewniającej odizolowanie posadzki od przegród pionowych,
- płyty styropianowe izolacji termicznej układać na warstwie poślizgowej z folii budowlanej czarnej gr. 0,2 mm rozłożonej w sposób ciągły, szczelny z zakładem poszczególnych arkuszy nie mniejszym niż 15 cm.
- płyty styropianowe izolacji termicznej przykryć szczelną i ciągłą warstwą rozdzielającą z folii polietylenowej (budowlanej czarnej) o grubości co najmniej 0,2 mm z wywinieniem na pasy brzegowe. Folię układać z zakładem poszczególnych arkuszy nie mniejszym niż 15 cm,
- izolację termiczną zabezpieczoną obustronnie warstwą poślizgową z folii polietylenowej zabezpieczyć warstwą dociskową posadzki z jastrychu cementowego o grubości nie mniejszej niż 50 mm.

5.10 Izolacja z folii w płynie

Podłoża należy zagruntować środkiem odpowiednim do wybranego rodzaju folii. Poniżej podano ogólne zalecenia dot. wykonania uszczelnienia z płynnej folii, których należy przestrzegać, o ile wybrany producent nie podaje innych wymagań w swoich instrukcjach.

Folii płynnej nie wolno łączyć z innymi materiałami, rozcieńczać ani zagęszczać. Po otwarciu opakowania zawartość należy przemieszać w celu wyrównania konsystencji i dokładnego wymieszania wszystkich komponentów.

Po dokładnym przygotowaniu podłoża nakładamy folię minimum w dwóch warstwach. Pierwszą warstwę nanosi się pędzlem lub wałkiem, kolejne zaś przy pomocy pacy stalowej, pędzla lub wałka. Nanoszenie drugiej warstwy można rozpocząć po całkowitym wyschnięciu pierwszej warstwy. Świeżo wykonane powierzchnie posadzki lub tynku mogą być uszczelniane po min. 14 dniach od czasu ich wykonania. Powierzchnie uszczelnione należy chronić przez ok. 3 dni przed oddziaływaniem wody pod ciśnieniem. Powstałą po związaniu powłokę należy chronić przed uszkodzeniami przez naniesienie na nią tynku, posadzki lub okładziny.

Tasmę uszczelniającą stosuje się wraz z płynną folią do zabezpieczenia naroży np. na styku ścian, ściany z podłogą, w narożnikach, przy kratkach ściekowych, krawędziach przejść rur instalacyjnych.

6. KONTROLA JAKOŚCI

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w ST-00 „Wymagania ogólne”.

Kontrolę i badania wykonania izolacji bitumicznych należy prowadzić zgodnie z normą PN-69/B-10260 Izolacje bitumiczne. Wymagania i badania przy odbiorze.

Sprawdzenie wykonania robót budowlanych stanowiących przedmiot niniejszej specyfikacji polega na kontrolowaniu zgodności z wymaganiami określonymi w dokumentacji projektowej i niniejszej specyfikacji. W czasie kontroli szczególnej uwagę należy zwrócić na:

- a) poprawność przygotowanego podłoża pod warstwy izolacyjne,
- b) ewentualne zastosowanie środków grzybobójczych, środków wiążących sól i środków gruntujących podłoże,
- c) zgodność zastosowanego materiału z wymaganiami dokumentacji projektowej i ST,
- d) wilgotność podłoża przed wykonaniem warstw izolacyjnych,
- e) właściwy dobór izolacji pionowej, który będzie obojętny dla styropianu,

- f) równomierność, ciągłość, ilość warstw i grubość izolacji przeciwwilgociowej wykonanej z mas izolacyjnych,
- g) poprawność wykonania warstwy termoizolacyjnej wg zasad kontroli jakości przy stosowaniu systemu BSO,
- h) ciągłość izolacji termicznej ze styropianu fundamentowego lub styropianu ekstrudowanego, jej stan techniczny przed zakryciem, brak uszkodzeń powierzchniowych, przerw, rozerwań, dziur i innych uszkodzeń mechanicznych eliminujących poprawne działanie izolacji,
- i) szczelność połączeń folii kubełkowej, szczelność izolacji przeciwwilgociowej na przejściach instalacyjnych przez ściany, stropy oraz inne przegrody budowlane,
- j) sposób prowadzenia robót związanych z zasypaniem i zagęszczeniem wykopów wzdłuż ścian fundamentowych,

Kryteria oceny jakości materiałów izolacyjnych

Wymagana jakość materiałów izolacyjnych powinna być potwierdzona przez producenta świadectwem dopuszczenia do stosowania w budownictwie, deklaracją zgodności, aprobatą techniczną lub innym równorzędnym dokumentem. Materiały izolacyjne dostarczone na budowę bez dokumentów potwierdzających ich jakość nie mogą być dopuszczone do stosowania. Odbiór materiałów izolacyjnych powinien obejmować sprawdzenie zgodności dostarczonych materiałów z dokumentacją projektową i ST oraz sprawdzenie właściwości technicznych tych materiałów z wystawionymi atestami. Nie dopuszcza się stosowania do robót izolacyjnych materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom przedmiotowych norm lub świadectw ITB. Nie należy stosować również materiałów przeterminowanych (po okresie gwarancyjnym). Wyniki odbiorów materiałów i wyrobów powinny być każdorazowo wpisywane do dziennika budowy.

7. JEDNOSTKA OBMIARU

Jednostki obmiarowe robót rozliczanych ryczałtem określone są w przedmiarze robót budowlanych.

8. ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady odbioru robót podano w ST - 00. Czynności odbiorowych dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie kontroli jakości dostarczonych materiałów, wykonanych robót potwierdzonych odpowiednimi protokołami i zapisami w Dzienniku Budowy, na podstawie zgodności z Dokumentacją Projektową, Specyfikacją Techniczną oraz wymaganym zakresem robót.

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z Dokumentacją projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji, dały wyniki pozytywne.

Podstawą odbioru robót zanikających lub ulegających zakryciu jest pisemne stwierdzenie Inspektora Nadzoru w dzienniku budowy o wykonaniu robót zgodnie z dokumentacją projektową i ST.

8.1 Odbiór robót izolacyjnych

powinien się odbyć przed wykonaniem tynków i innych robót wykończeniowych.

Podstawą do odbioru robót izolacyjnych powinny być następujące dokumenty:

- a) dokumentacja techniczna,
- b) dziennik budowy,
- c) zaświadczenia o jakości materiałów i wyrobów dostarczonych na budowę,
- l) protokoły odbioru poszczególnych etapów robót zanikających,
- m) protokoły odbioru materiałów i wyrobów,
- n) wyniki badań laboratoryjnych, jeżeli takie były zlecane przez Wykonawcę.

8.2 Roboty izolacyjne podlegają zasadom odbioru robót zanikających i ulegających zakryciu

Wszystkie roboty należy traktować jako zanikające. Ich odbiór powinien zostać wykonany przed rozpoczęciem następnego etapu. W przypadku pozytywnego wyniku badań (zgodności z dokumentacją projektową i szczegółową specyfikacją techniczną) można zezwolić na rozpoczęcie wykonywania następnych etapów robót. W przeciwnym przypadku (negatywny wynik badań) należy określić zakres prac i rodzaj materiałów koniecznych do usunięcia nieprawidłowości. Po ich wykonaniu badania należy powtórzyć. Wszystkie ustalenia związane z dokonanym odbiorem robót ulegających zakryciu należy zapisać w dzienniku budowy lub protokole podpisanym przez przedstawicieli inwestora (inspektor nadzoru) i wykonawcy (kierownik budowy).

8.3 Odbiór częściowy

Odbiór częściowy polega na ocenie ilości i jakości wykonanej części robót. Odbioru częściowego robót dokonuje się dla zakresu określonego w dokumentach umownych, według zasad jak przy odbiorze ostatecznym robót. Celem odbioru częściowego jest wczesne wykrycie ewentualnych usterek w realizowanych robotach i ich usunięcie przed odbiorem końcowym. Odbiór częściowy robót jest dokonywany przez inspektora nadzoru w obecności kierownika budowy. Protokół odbioru częściowego jest podstawą do dokonania częściowego rozliczenia robót, jeżeli umowa taką formę przewiduje.

8.4 Odbiór ostateczny (końcowy)

Odbiór końcowy stanowi ostateczną ocenę rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich zakresu (ilości), jakości i zgodności z dokumentacją projektową. Odbiór ostateczny przeprowadza komisja, powołana przez zamawiającego, na podstawie przedłożonych dokumentów, wyników badań oraz dokonanej oceny wizualnej. Zasady i terminy powoływania komisji oraz czas jej działania powinna określać umowa. Wykonawca robót obowiązany jest przedłożyć komisji następujące dokumenty:

- dokumentację projektową z naniesionymi zmianami dokonanymi w toku wykonywania robót,
- szczegółowe specyfikacje techn. ze zmianami wprowadzonymi w trakcie wykonywania robót,
- dziennik budowy i książki obmiarów z zapisami dokonywanymi w toku prowadzonych robót, protokoły kontroli spisywane w trakcie wykonywania prac,
- dokumenty świadczące o dopuszczeniu do obrotu i powszechnego zastosowania użytych materiałów i wyrobów budowlanych,
- protokoły odbiorów robót ulegających zakryciu i odbiorów częściowych.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w ST -00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena wykonania jednostki obmiarowej określonej w przedmiarze obejmuje:

- zabezpieczenie i oznakowanie placu budowy, strefy wykonywania robót budowlanych, zabezpieczenie interesów oraz bezpieczeństwa osób trzecich, zabezpieczenie innych obiektów i elementów budynku przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, zabezpieczenie drzew i innej roślinności, zabezpieczenia bhp i p.poż.
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- zakup materiałów, sprzętu, narzędzi niezbędnych do wykonania robót oraz transport na miejsce wbudowania,
- przygotowanie podłoża do aplikacji materiałów izolacyjnych,
- sprawdzenie, kontrola, utrzymanie podłoża, ewentualne poprawki bądź uzupełnienia niezbędne do wykonania w celu utrzymania cech podłoża gwarantujących właściwą jakość i trwałość aplikowanych materiałów izolacyjnych,
- wbudowanie materiałów i wyrobów izolacyjnych wraz z obróbką wykończenia,
- obsługa sprzętu nie posiadającego obsługi etatowej,
- bieżąca kontrola jakości materiałów i sprzętu
- transport technologiczny sprzętu, materiałów, narzędzi, gruzu i opadów w obrębie placu budowy i poza nim,
- wykonanie wszystkich warstw izolacji wraz z obróbką wykończenia i zabezpieczenia,
- wszystkie inne roboty budowlane niezbędne do wykonania zakresu robót opisanego w pkt 1.3 ST, których konieczność może się pojawić w celu spełnienia wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 ustawy Prawo budowlane,
- przeprowadzenie czynności odbiorowych robót, badań i pomiarów określonych w dokumentacji projektowej, w specyfikacji technicznej, w Polskich Normach, Normach Branżowych oraz w innych dokumentach technicznych takich jak: – aprobaty techniczne, karty techniczne produktów wraz z przygotowaniem stosownych protokołów,
- uporządkowanie terenu budowy (strefy wykonywania robót) i przywrócenie go do stanu zgodnego z przeznaczeniem.
- koszty związane z załadunkiem, wywozem i składowaniem (opłaty składowe) gruzu,
- koszty związane z załadunkiem, wywozem, składowaniem (opłaty składowe) i utylizacją odpadów, w tym również odpadów niebezpiecznych.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

Roboty będą wykonywane w bezpieczny sposób, ściśle w zgodzie z Polskimi Normami (PN).

Do wykonania robót objętych ST mają zastosowanie w szczególności niżej wymienione przepisy i normy.

- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 roku w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 129, poz. 844, zm.: Dz. U. z 2002 r. Nr 91, poz. 811).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. (Dz. U. 47 poz. 401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych,
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane (jednolity tekst Dz. U. Nr 156 z 2006 roku poz. 1118 z późn. zm.),
- Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz.U. Nr 92 z 2004 r., poz. 881).

Normy

PN-B-32250	Materiały budowlane. Woda do betonu i zaprawy.
------------	--

PN-B-24620:1998	Lepiki, masy i roztwory asfaltowe stosowane na zimno
PN-74/B-24622	Roztwór asfaltowy do gruntowania.
PN-B-24625:1998	Lepik asfaltowy i asfaltowo-polimerowy z wypełniaczami stosowanymi na gorąco.
PN-B-24006:1997	Masa asfaltowo-kauczukowa
PN-B-24002:1997	Asfaltowa emulsja anionowa
PN-B-24000:1997	Dyspersyjna masa asfaltowo-kauczukowa
PN-B-27618:1991	Papa asfaltowa zgrzewalna na osnowie zdwojonej przesywanej z tkaniny szklanej i welonu szklanego
PN-B-27621:1998	Papa asfaltowa podkładowa na włókninie przesywanej
PN-B-167:1948	Izolacje bitumiczne przeciwwilgociowe. Warunki techniczne wykonywania
PN-69/B-10260	Izolacje bitumiczne. Wymagania i badania przy odbiorze.
PN-B-27617:1997	Papa asfaltowa na tekturze budowlanej.
PN-B-20130:1999/ Az1:2001	Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Płyty styropianowe.
PN-EN ISO 6946:2004	Komponenty budowlane i elementy budynku Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła Metoda obliczania

Inne dokumenty i instrukcje

- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych Arkady, Warszawa 1989 - 1990.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych – część C: zabezpieczenie i izolacje, zeszyt I: Pokrycia dachowe, wydane przez ITB – Warszawa 2004 r.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych. ITB, Warszawa 2003.